

ker ste verni sinovi katoliške cerkve, mora tudi biti sam pridni katoličan. Kakor sodimo, Vam je posebej še potreba, da imate za župana zanesljivega in neustrašivega moža, ne pa kakšno šlevo, ki pridno pete liže liberalcem in nemškutarjem, ki ne bo plesal, kakor mu ti žvižgajo. O vseh teh stvareh se je pa treba pogovoriti že davno pred volitvijo, ne še le takrat, kedar se je volitev že začela.

Iz Petrovč pri Celji. (Drzen Jud). Tukaj živimo prav v miru in brez vsakega prepira, izvzemši nekterih hujšakačev, kateri mislijo prepir med našim slovenskim ljudstvom delati. Eden najhujših rogoviležev je pa — jud Sonnenberg. Rojen na Hrvaškem, kupil je tukaj rudokope in si je tudi že na noge pomagal. Iz začetka bil je videti čisto pohleven in nedolžen človek, kateri se ni za družega zmenil, kakor svoj rudokop in tovarno v dober stan spraviti. Tukajšnjim prebivalcem je bil zelo prijazen in kmetom tudi denar posojeval itd. Ko je pa videl, da je več kmetov vže od njega odvisno, začel se je tudi med naše domače stvari mešati in se resnično tudi v občinski odbor spravil. In zdajci je začel svojo rogovilstvo. Naše ljudstvo ni popred od nobene druge stranke (liberalcev) vedelo, a on je vedel tako dobro napeljevati, da je vže celo poprejšnji občinski odbor nekoliko na svoji strani imel, ker, kakor se je pri zadnji volitvi velikoposestnikov v okrajni zastop celjski pokazalo, volil je poprejšnji naš župan — judovsko. Pri zadnji volitvi, lani, smo dobili za župana trdnejšega Slovence; tudi juda Sonnenberga bi se bili vže radi iznebili, pa prepozno je. Žalibog je preveč kmetov od njega odvisno in kar je kmetov premalo, pomagajo mu njegovi delavci. Jud Sonnenberg drugače svoje delavce slabo plačuje, v dokaz temu, da ko se je pred nekoliko časom ena tovarna pri Vranskem odprla, odšli so mu skoraj vsi delavci. Ali kedar pride dan volitve, nažene svoje delavce, kolikor jih ima volilno pravico na volišče, jim plača kakor da bi celi dan delali, in še pijače jim kupi. Naša občina ima svoj uradni pečat z nemškim in slovenskim napisom. A jud Sonnenberg, akoravno dobro hrvatsko govori, ne more videti zraven nemškega napisa tudi slovenskega. Dal je toraj uradni pečat s samo nemškim napisom na svoje stroške napraviti, ter občini podaril s tem, naj sedanji nemško-slovenski opusti. A naš občinski odbor je toliko naroden, da je gnjusobno to ponudbo odločno odbil, ter judovski pečat v kot vrgel, kjer zdaj plesni. O.

Iz Rečice pri Mozirji. (Požarno društvo — pevski zbor.) Naša požarna bramba šteje do zdaj 50 izvrševalnih in 18 podpornih udov. Društvo napreduje vse prav veselo, želeti je, da tudi zanaprej vse na dozrajnej dobrej stopnji ostane. Z našim mladim druš-

tvom zjedinjen pa je tudi možki pevski zbor pod vrlim vodstvom tukajšnjega organista g. Šefa. Pri njem se tukajšnje mlade deloma jako izvrstne moči v petji vadijo, ter so nas vže mnogokrat s svojim izurjenim petjem naših milih slovenskih pesnij razveseljevali. Le tako naprej, in došli bomo kmalo druge naše sosedne kraje, za katerimi smo do zdaj precej zaostali.

Iz Maribora. (Razne novosti). Novi naš okrajni glavar je nekov baron Hein. Zna li kaj slovenski ali ne, to bodo naši slovenski župani kmalo vedeli praviti. — V šolske zadeve kmetov vtikajo se naši liberalci zaporedoma in ne privoščijo tem nobenih polajšav. Mestni zastop je toraj prošnjo poslal zoper prenamejanje šolske postave, no, hvala Bogu zastonj. — Znani Gassmajer ima 19. maja den pred celjsko sodnijo zaradi odtitje. Dobro bilo bi, ko bi še nekatere babe prišli in tistega deda, ki ima zakotno zastavico in ljudi grdo odirajo. Varujte se, Slovenci teh grabljivcev! — V graškem predmestji so podrl znano pokvečeno poslopje: „Erzherzogliche Kellerei, in stavijo tam lep hram. — Prilično zadnjih volitev so liberalni kričači volileem obetali, kako bodo pri sv. Jožefu most stavili, v Melji brod delali, deklisko šolo zidali. Sedaj pa, ko njihovi izvoljenci na rotovži čepijo, pa je vse tiho. Volilci se pa lahko obrišejo. — Godbo našega 47. regimenta povsod hvalijo, da je izvrstna.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Za cesarjevo potovanje na Štajersko in Kranjsko je črtež objavljen. Cesar pridejo na Štajersko dne 1. na Kranjsko pa 11. julija. Povsod se delajo priprave za dostojni sprejem; tudi Slovenci se veselijo cesarjevega prihoda. — Pruski princ Viljem, sin nemškega cesarjeviča, obiskal je našega cesarja in se podal z njim na lov divjih petelinov na gornjem Štajerskem. — Državni zbor sklene dne 9. maja svoje delovanje do jeseni. Sedaj ima brambovsko postavo v obravnavi, ktera namerava število brambovcev pomnožiti. Naši poslanci te postave niso kaj veseli in bi jo najrajše zavrgli. Toda z ozirom na prajzovske Nemce, ki se čedalje huje orožajo, skoraj ni mogoče s številom pri vojaštvu zao-stajati. Ko bi šolska postava bila propala, položili bi nemški konservativci pod vodstvom knezov Liechtensteinov poslanstva in odšli domov. Tako bi pa nemški liberalci dobili večino in potem jo Slovane, posebno nam Slovence, pa tudi sploh vsem kmetom. Srditi liberalci bi kar razsajali, ministerstvo Taffejevo bi odpravili, ali Taffe bi moral državni zbor razpustiti in pričela bi se volilna borba. Vse to se je srečno odbilo. Nemški liberalci se naj zopet

v potrpljivosti vadijo, katere še ne poznajo tako, kakor od njih 20 let tlačeni narodi avstrijski. — Na Českem in Kranjskem nadejajo se, da bodo še ta mesec nove volitve za deželne zборе, v Gališkem so uže razpisane. — V ogerskem državnem zboru skušajo poslanci v okom priti strahovitim krivicam in situostim, ki se ondi godijo pri iztirjevanji davka; minister grof Radaj nasvetuje za ogerske brambovce ustanoviti veliko vojaško učilišče ali akademijo, kder se bodo novi oficirji izobrazovali. — Dalmatinski namestnik baron Jovanovič vleče na nemško uradovanje. Nedavno je 7 Hrovatom prisegalo nemški, ko so nastopili finančno službo. Dva izmed njih ne umeta nič nemški in toraj ne vesta, kaj sta prisegala. Nekdaj se je Hrovatom v takih slučajih italijanski uradovalo, sedaj pa nemški, le v domačem hrovatskem jeziku ne. Kako so Hrovati s tem zadovoljni, to si lahko domislamo.

Vnanje države. Zavoljo zveze med Nemčijo Italijo in Avstrijo še je zmerom dosti govorjenja in pisanja. Sedaj pravijo, da hoče Bismark še Turka, Rusa, Šveda in Španijolca pridobiti in potem Francoze posiliti, da zmanjšajo število svojih vojakov in nehajo orožati se. Pravi, da Nemci le zavoljo Francozov toliko trpijo in plačujejo za vojaštvo; ko bi Francozom orožje se pobralo, bi tudi drugi leži dihal in bi lahko število svojih vojakov in plačilo za nje zmanjšali in tako dače znižali. Toda Francozi pravijo, da je Bismark največ kriv velikim vojaškim stroškom. Če mu je resnica, naj pa sam prvi položi meč in drugi potem ga lahko posnemajo, drugače pa ne. — Nemški državni zbor je vendar enkrat sklenol katoliške Cerkvi sovražne postave izpremeniti brž, ko bodo dogovori ministrov s papežem dokončani. — Ruski car imenoval je vsled porazumljenja s papežem novega nadškofa Varšavskega in Mohilevskega in več novih škofov. Popjel je nadškof v Varšavi, Hitrovo v Mohiljevu; slednji je škof prvostolnik vsem ruskim katoličanom. Car in carica pripeljata se h kronanju v Moskvo dne 21. maja. — Rumunska vlada žuga vse uradnike tujce iztirati, če se v 3 mesecih ne naučijo rumunski. — Francoska vlada sme sedaj obresti od državnega dolga znižati. Tako se prihrani 70 milijonov frankov. V Azijo, v Tonkin poslali so Francozi več tisoč vojakov, ker je nastala vojska z Anamskim vladarjem, ki hoče deželo Tonkinsko vzeti. — V Egiptu so se prilično velikonočnih praznikov Grki in mohamedanski Arabi v mestu Port-Saidu sprli in prišlo je do krvi prelivanja. Angleški vojaki in mornarji so razburjene ljudi komaj pomirili. — Krivi prerok Mohdi v Afriki si je zopet pomogel ter nabral dokaj vojakov. Z njimi je Egipčane užugal in stoji blizu Hartuma.

Za poduk in kratek čas.

Kuga na slovenskem Štajerskem.

(Spisal M. Sekovec.)

(Dalje.)

IV. Bilo je hudo, če se je v eni ali drugi hiši oglasila kuga in je temu ali unemu izmed domačih vzela življenje; — pa to je bila le drobna kapljica britkosti za posamezne kraje. Ali morje grenkobe in nepopisljive žalosti se je razlilo mahoma črez vso deželo, če je morivka začela obhajati svojo žetev in je — enako koscu na travniku kosila brez vsega razločka in usmiljenja. Groza obhaja človeka, ako čita, da so po nekterih vesnicah v kratkem času pomerli vsi ljudje. Črez vse ginljive prizore nam razvijajo zapisniki iz kužne dobe.

Kamor je človek pogledal, videl je ležati bolnike in umerle. S krampi in vilami so po mestnih ulicah vlačili merliče in nje nalagali na kola. Semtertje so med nje zmetali tudi žive in nje zakopali z mrtvimi vred. In med tem ko najeti pogrebniiki očeta črez prag vlečejo, umira v hiši mati, majhno dete pa v zibeli joka. Koliko je tako revče moralo semtertje prestat, preden so se našli dobri ljudje, ki so ga k sebi vzeli in za-nj ljubeznjivo skrbeli. Večidel je pa moralo od glada konca vzeti, ker se za-nj ni nikdo zmenil.

Strah pred kugo je vničil vse sočutje in in raztrgal vezi prijateljstva in ljubezni. Vsakdo je skrbel le za se; kako se godi ravenčloveku, za to mu je bilo malo mar. Okuženega se je vse balo, vse je bežalo pred njim. Starši so zapuščali svoje otroke, sinovi in hčere pa lastne roditelje. Mož se ni zmenil za bolno ženo in ta ne za moža; — tudi prijatelj se je svojega okuženega prijatelja daleko ognil, da bi ne nalezal od njega kuge.

Žalostno je sicer to, pa ne smemo se čuditi, vsaj je tako zavkazevala postava „Ogni se prej ko mogoče napadenega od kuge in beži iz okužene hiše“, — tako je bilo zapovedano v cesarjevem imenu. Tudi zdravniki so ravno to priporočevali. Zato je prosto ljudstvo navadno reklo: „Se prikaže kuga v bližini, kupi si par močnih črevljev in beži tako dolgo, da bodo podplati raztrgani.“

Kdor je le mogel, je prej ko mogoče tudi bežal iz okuženega kraja. Prvi so jo plemenitaši in vitezi pobrisali; šli so v zdrave kraje ali pa so se zaprli v svoje trdne gradove. Enako so storili tudi premožni meščani, ki so na deželi imeli vinograde in pristave. Po mestih so ostali samo ubogi rokodelci, ki so bili navezani na svoje delo. O kako žalostno je bilo teh stanje! Če bi njim bila prizanesla tudi kuga, so se imeli pa z lakoto boriti, ker so odšli premožni ljudje, pri kterih so do sedaj imeli za-